

SACUKI CUP 2007, 13.5.2007 PRAHA

Pavel Štěpán st.

O víkendu proběhla dvoudenní kendó akce, pohár Sacuki, kterou připravil klub Kacubó Kenrikai. Víkend začal sobotním seminářem pod vedením pana Mijoši a v neděli vyvrcholil turnajem započítávaným do Národního poháru kendó ČR s nečekaným vyvrcholením finálového zápasu – ne žen, ne mužů ... ale finálovými zápasy týmů.

Sobota – seminář

Svým neopakovatelným způsobem nám pan Mijoši předal spoustu zkušeností a celý seminář vedl tak, abychom se maximálně zdokonalili v procvičovaných technikách. Seminář byl rozdělen na dvě části, a to nejen časově na dopolední a odpolední keikó, ale především svým zaměřením.

Dopolední část byla věnována „pouze“ na cvičení suburi. To „pouze“ není až tak na místě, neboť po hodině a půl cvičení jsme byli značně vyčerpaní jak fyzicky, tak psychicky. Nejednalo se totiž jen o pouhé zahřátí, protažení a rozcvičku se šinajem, ale, jak jsme byli poučeni, o velmi důležitou součást keika. Cvičení s naprostým soustředěním, koncentrací myslí na seky a všechny další aspekty cvičení – japonsky šúču. Šúču jsme procvičovali a procvičovali a najednou byl konec a přestávka na oběd.

Delší polední pauza nám přišla vhod, občerstvili jsme se, odpočinuli a od půl druhé jsme nastoupili k odpolednímu keiku, které od samého počátku probíhalo v bógu. Zaměření celého odpoledne bylo na správnou vzdálenost, korektnost úderů a zanšin, procvičovaly se hiki techniky a taja-tari a pro většinu nebylo vyvrcholením celého semináře ani tak volné džigeiko, jako spíše dvacetiminutové kakarigeiko. Na druhý den na turnaj jsme byli řádně nabuzeni, se silným bojovým duchem, ale taky značně unaveni (tedy minimálně já).

Pitný režim jsme dodrželi především díky večerní hospůdce U Pětníku a doplnili tekutiny, které jsme vypotili v tělocvičně.

Neděle – turnaj

Letošní druhý turnaj Národního poháru kendó ČR proběhl v krásné a prostorné tělocvičně na Suchdole, kam se pohodlně vešla dvě šiaidžó a tak se, i když s odřenými zády i dalšími částmi těla, stihl také vložený turnaj tříčlenných týmů. Trochu obtížné to měli rozhodčí, kteří „mávali“ a zároveň nastupovali k jednotlivým zápasům. S ohledem na objektivitu soudcovali vždy na jednom šiaidžó a na druhém zápasili. Někdy obtížně stíhali měnit praporky za šinaje, a tak než bude více akreditovaných rozhodčích, musíme tolerovat rozhodčí v bógu.

Netradičně první v pořadí byl turnaj ve smíšené kategorii. Třicet pět kendistů bylo rozděleno do 12 skupin. První dva postupovali do KO systému. Do finále se probjovali náš Martin Fritz a Filip Baumruk z Kacubó Kenrikai. Druhý jmenovaný ve finále zvítězil. Fighting Spirit jsem získal já, což mne velmi potěšilo. Faktem je, že v zápase s Tomášem Jelenem jsem ze sebe vymáčkl i to, co ve mne snad ani není.

Ženy měly svůj turnaj až po smíšené kategorii. Do finále se probjovala Jaroslava Stejskalová a Veronika Hlaváčková. Nejen svými neskutečnými kote, ale i dobrým načasováním a trpělivostí Jarka vyhrála ženskou kategorii. Z našeho oddílu vybojovala třetí místo Pavla Štěpánová.

Přestože turnaj týmů přišel na řadu až na samý závěr dne, bojový duch neumdléval, naopak se ukázalo, že pokud se soutěží za tým, mnoho lidí se dokáže pořádně vyhecovat. Jednotlivé zápasy byly vzhledem k letícímu času zkráceny na 1,5 minuty a nutno říci, že takto zkrácený čas zápasu přispěl ke svižnému a dynamickému kendó. Všichni šli do zápasů naplno.

A když ve finále na sebe narazil tým Bílá (Veronika Hlaváčková, Denisa Dohányosová, Pavla Štěpánová) a tým Sumo Power (Jan Rod, Michal Mlejnek, Petr Zetocha), vypadalo to, že o vítězném družstvu je rozhodnuto. Výšková, hmotnostní a silová převaha včetně větších zkušeností jasně hovořila pro kluky. Honza vletěl na Verču jako tajfun, po prvním úderu ji vytlačil ze šiaidžó a po druhém shodil na zem. Při nárazu v taja-tari si Verča zranila koleno a zápas byl přerušen. Nevzdala se však a po krátkém ošetření a s bolavou nohou ustála remízu. Holky se jí však rozhodli pomstít. Když jsme viděli Denisu jak Michala nenechá ani chvíli vydechnout a neustále útočí s nepřetržitým kiai, při kterém padala omítka ze zdí, připadlo nám, že vidí rudě. Neviděla. Naopak silou koncentrace myslí, kterou nám vštěpoval do hlavy pan Mijoši na předcházejícím semináři, Michala porazila na jeden ippon. Dámy byly rozjeté a Pavle stačila

remíza. Dostala však rychle ippon, takže stav zápasu byl vyrovnán. Když pak zasadila Petrovi men, celé dódžó bylo na nohou a aplaudovalo. Prostě - když jsou ženský v ráži, je lepší jím jít z cesty.

A pak již nástup, vyhlášení výsledků a rychle z tělocvičny. I tak jsme přetáhli o hodinu.

Na jinak velmi hezkém a organizačně zvládnutém turnaji jen malý, ale podstatný nedostatek. Po celou dobu chyběl zdravotník. Naštěstí byla jen dvě drobná zranění, ale i tak absence zdravotní služby je vážná věc.

Co na závěr? Poděkování organizátorům a především samotným účastníkům turnaje pro jejich nasazení.

A na viděnou na dalších turnajích - v Českých Budějovicích, Zlíně, Hradci Králové a možná i Přerově.

www.nozomi.cz